

Slomci od desetine ara (deciara) i slomci od novčićah imadu se pri tom uzimati kao cjeline. Ova odšteta ima se jednostruko uzeti, ako mladice budu ukradene ili oštećene pojedince, ako se zaostavše neoštećene mladice nalaze još sveudilj u podobrom sklopu, i ako gojitba ondje, gdje se je ošteta dogodila, nije prouzročila neobičnih troškovah; nasuprot ima se ošteta uzeti poldrugi put iliti dvostruko, kao što pomenute okolnosti, koje štetu umaljuju, budu ili samo dielomice obstojale, ili sasvim manjkale»;

u §. 8. imade se mjesto: «kvadratni hvat zemljišta šumskoga» i «kvadratni hvat pašnjaka» razumievati: «četvorni metar zemljišta šumskoga», odnosno «četvorni metar pašnjaka»;

u §. 9. ima prva alinéa u buduće glasiti:

Za svaki komad živine, koj se bez povlade ili prekršenjem ustanovljenoga broja, ustanovljene vrsti, ili dobe ili u zagajena mjesta i u vrieme zabranjeno utjera u tudje šume, mogu se u ime odštete iskati sljedeći iznosi:

za konja, mazgu ili osla, koji su barem napolak odrasli	0·25
koja još nije napolak odrasli	0·20
za komad rogate marhe, koja je napolak ograsla	0·13
koja još nije napolak odrasla	0·10
za kozu (jarca) bez razlike	0·06
za svinjče	0·03
za ovcu	0·03
za komad peradi	0·01

kubičnoga metra na panju nalazećega se samoga drva od srednje kakvoće goriva one vrsti drveća, koja je u dotičnoj šumi, ili ako ima čistinah, koja je u obližnoj šumi pretežnija ili uvaženja dostojnija, nego pod uvjet, ako rečena cijena drvah nije manja od pet i pol novčića austrijske vrijednote za jednu desetinu kubičnoga metra jedre (solidne) drvene mase. Ako je ova cijena još manja, može se mjesto svake desetine kubičnoga metra solidne mase drvene tražiti u ime odštete pet i pol novčića a. vr.

O čem se p. p. znanja i ravnanja radi obavješćuje s pozivom, da po jedan iztisak ove normativne naredbe područnomu osoblju šumarskomu za uredovnu porabu dostavi.

U Zagrebu, dne 6. rujna 1876.

Ivan Mažuranić s. r.

Razne viesti.

Vladoj Köröškenji.

+ **Osmrtnica.** Svaki od nas je se sigurno više puta raztužio, slušajući skoro danomice, gdje nam crna sudba trga iz naše sredine muževe, koji posvetiv se ovoj ili onoj struci, zavriediše svojim neumornim plodonosnim radom priznanje svojih sustrukovnjaka i sveobće štovanje. Koliko više moradosmo se raztužiti čuvši, da šumarska struka izgubi Vladoja Köröškenjia, nadšumara županije zagrebačke i tajnika hrvat.-slav. šumarskog društva, jednog od najvrstnijih i najmarljivijih strukovnjaka, koj posvetiv sav svoj život struci šumarskoj, te radeći neumorno u istoj, nastojaše, pun žarkog rodoljublja, da podigne blagostanje puka i da promakne naš kulturni razvoj. Život i rad Vladoja Köröškenjia uzko je skopčan s uredjenjem našeg domaćeg šumarstva, sa početci naše strukovne literature i s osnivanjem hrvat.-slav. šumarskog društva, stoga budi nam dozvoljeno osvrnuti se nanj u nekoliko kratkih crtah.

Vladoj Köröškenji, drugi sin Antuna Köröškenji-a, umirovljenoga blagajnika županije varaždinske, i matere si Vjekoslave, rodi se 1. rujna godine 1845. na svom obiteljskom dobru Vidovec, nedaleko Varaždina. Svoju djetinsku dobu probavi u krugu milih si roditelja te Svršiv glavnu učionu podje na Varaždinski gimnazij, gdje, bivši u četvrtom razredu, oplaka smrt premile si majke. Već tada probudi se u njem osobita ljubav k prirodi, s česa uzželi odabrati si životnim ciljem takovu struku, kojom bi si mogao zadovoljiti mladjahnoj žudnji, što bi uzrokom, da je svršiv gimnazialne nauke, odlučio posvetit se šumarstvu te podje godine 1862. na novo ustrojeno više gospodarsko-šumarsko učilište u Križevac. Ovdje probaviv kod brata Dr. V. Köröškenjia, koj nastojaše bratinskom ljubavi i otčinskom njegovom oko njegova uzgoja, tri godine, svršiv 1864. gospodarstvo i šumarstvo vrlo dobrim uspjehom. Svršiv nauke, proputova veći dio Slavonije, da se upozna sa raznimi ondje vladajućimi okolnostimi šumarenja te posta još iste godine mjeseca listopada šumarskim vježbenikom kod Miholjačkog vlastelinstva baruna Prandau-a. Zasnjeđočiv svojim radom podppunu sposobnost i stekav si ponašanjem naklonost svojih predpostavljenih, bude tri mjeseca kasnije imenovan šumarom u Čadjavici, što bi kasnije zamienjeno sa Šljivoševci. Kao šumaru miholjačkog vlastelinstva pruži mu se zgodna prilika občiti sa svojim šumarnikom glasovitim Adolfom Danhelowsky-em, koji opaziv u Köröškenji-u mladića puna oduševljenja za odabranu si struku, u veliko ga oblubi, te stane, podučavajuć ga u svih strukah šumarstva, nastojati oko njegovog strukovnog usavršivanja, s česa mu posta drugim učiteljem, kojega se pokojnik vazda osobitim štovanjem i zahvalnošću sjećao. Radeći i stručno se izobražavajuć, osta pokojnik kod miholjačkog vlastelinstva sve do godine 1871., kad no se u nas

poče uvadjeti institut županijskih nadšumara. Zaželiv si i on, da svojim znanjem i iskustvom posluži miloj domovini i da svoj trud uloži u sveobću korist, bude iste godine, uslied eminentne preporuke svoga šumarnika odlikovan imenovanjem od 12. srpnja god. 1871. za nadšumara u županiji zagrebačkoj. Postavši Vladij Kőröskenji nadšumarom, preuze time čast, s kojom bijahu skupčane velike i tegotne dužnosti tim više, što je onda tek počelo uređivanje občinskih šuma, koje su putem segregacije postajale pravom imovinom puka. Bez ikakvog šumarskog osoblja, osamljen, uz pomanjkanje skoro svih potrebitih sredstva, započe pokojnik svoju djelatnost te boreć se s raznim nepredvidjenim zapriekami položi u svom području temelj budućem razvitku našeg šumarstva. S vremenom budu postavljeni kotarski šumari a naše domaće šumarstvo poče se sve pomalo razvijati. Znajuć pokojnik kolika bi to korist bila, da se svi domaći šumari sjedine, zamisli sa drugom si Vatroslavom Račkiem osnovati dotično obnoviti bivše šumarsko društvo, što se već u godini 1874. bilo konstituiralo brojeć u ono doba preko 90 članova u kojem bi se svi domaći šumari sakupili, da uzmognu medjusobnim poticanjem i uzajamnim dogovorom uspješnije raditi oko unapredjenja svoje struke. Dva puta sasta se niekolicina šumara u tu svrhu u Križevcih, nu oba puta kan da im posluži slaba sreća. Prigodom tog drugog sastanka izabran bi odbor, komu bi zadaćom, sve pripraviti, što bi za osnivanje šumarskog društva potrebno bilo. Izabrani odbor zadovolji se time, da izabran a ideja osnivanja šumarskog društva malo da nepade u zaborav. Videći Kőröskenji, da se tim postupkom nemože daleko doći, odluči, uslied neprestanog poticanja svog sadruga Račkia, čitav odborski rad sam preuzeti. Nagovarajuć neprestano ustmeno i pismeno svoje sustrukovnjake nastojaše, da ih zadobije za svoju najmiliju ideju; nijedno na sudruga upravljeno pismo neode da nebi u njem štogod natuknuo o osnivanju šumarskoga društva, nijedan posjetivši ga sustrukovnjak neode, a da se nebi rieć pavela o istom. Tako radeć kroz čitave tri godine razposla godine 1875. pozive, u kojih iztiče važnost osnivanja šumarskog društva, te pozva sve, kojima je stalo do napredka našeg domaćešeg šumarstva, da se skupe u jedno kolo. Ovaj poziv bude svestrano poprimitljen, te se na temelju istog sakupi sliedeće godine dne 27. veljače liep broj domaćih šumara u prostorijali hrv.-slav. gospodarskog društva. Tu bude iznova izabran odbor, komu bi povjerenje poprimiti sve predradnje, da se u govoru stojeće društvo osnuje. Izabrani odbor pod predsjednićtvom obće štovanog šumarnika starine A. Tomića uz sudjelovanje svih vriednih članova odborskih rieši svoj zadatak na sveobće zadovoljstvo tako, da se još iste godine dne 18. i 19. listopada mogla držati prva velika skupština, kojoj je pokojnik izvjestiteljem bio. Da je veći dio resolucija, prihvaćenih u glavnoj skupštini naročito o samostalnosti i nezavislosti šumarskih ureda od političkih oblasti zatim ob ustrojenju šumarske akademije u Zagrebu iz pera pokojnikova potekla razumije se samo po sebi te bi suvišno bilo njegove zasluge o tom spominjati. Prva velika skupština, znajuć cieniti velike zasluge pokojnikove po društvu, izabra ga jednoglasno tajnikom istog te mu povjeri uređivanje svog organa, koju potonju dužnost preuze pokojnik bezplatno, nemareć za

to, što će ga ista uz tajničke i uredovne poslove preobteretiti, nu viša providnost nedosudi, da vidi prvi broj društvenog organa, da se veseli nad prvim uspjehom svoga neumornoga truda.

Bivši još Vladij Kőröskenji šumarom u Slavoniji posta članom izpitnog povjerenstva za šumarsko i lugarsko osoblje a to ga ponuka na sabiranje gradiva, za svoje „Obće šumarstvo“ koje izda godine 1873. u Zagrebu. Obće šumarstvo prvo je poveće djelo u našoj literaturi, koje obuhvaća sve grane šumarstva, te je namijenjeno onima koji se želi upoznati sa počeli šumarske znanosti. Da je pokojnik isto pisati mogao jedina iz ljubavi prama napredku svoje struke i iz želje, da poniešto ublaži posvećmašnju nestašicu naših strukovnih knjiga, o tom će biti svatko uvjeren, koj zna kako se u nas izplaćuje pisanje strukovnih knjiga. — Nu uz sve to sabirao je pokojnik neprestano gradivo, za dalnje izdavanje strukovnih knjiga, kao što mu svjedoče razni našasti rukopisi.

Kao nadšumar bijaše pokojnik u svojoj praksi vrlo revan i točan u vršenju svojih dužnosti“. Svoje podčinjeno osoblje neprestance bi podticao na rad, te bi mu u svem i svaćem svojim primjerom prednjaćio. U pitanjih tićućih se občinskog imetka bio je pokojnik uvijek na strani puka, a to mu pribavi sveobće povjerenje i štovanje. Koliko je bila poznata u domovini stručna mu vještina i značajnost, najbolje nam svjedoći to, da ga je godine 1873. izabralo pukovnijsko vieće gjurgjevaćkog puka za svoga zastupnika kod izlućenja odkupa na uživanje državnih šuma. Tako neprestano radeć u korist mile si domovine, snadje ga dne 2. prosinca 1876. nemila smrt u najboljoj dobi života, na veliku žalost razcviljene obitelji i na tugu svih domaćih šumara, koji izgubiše vierna prijatelja i zaslužna vještala.

Visoka vlada uvažavajuć rad pokojnikov počastila bi ga više puta svojim pozivom u anketne sjednice u kojih bi se razpravljali predmeti tićući se našeg šumarstva, a godine 1872. imenova ga članom odbora za bečku svjetsku izložbu.

Tko je poznavao Vladija Kőröskenjia, poznavao je ćovjeka krasnih duševnih vrlina; njegovo strukovno znanje, njegovo mnogostruko iskustvu, njegova neumorna radinost i postojanost, njegova plemenita iskrenost i njegovo žarko rodoljublje bijahu mu jedina pomagala, pomoćju kojih osnova hrv.-slav. šumarsko društvo.

Šumarstvo gubi u njem jednog od najzaslužnijih i najvrstnijih strukovnjaka, domovina vierna i odana sina, a križevaćki zavod jednog od najmarljivijih pitomaca !

Ime Vladija Kőröskenjia ostati će slavno u našem domaćem šumarstvu, a hrvat-slav. šumarsko društvo slaviti će u njem uspomenu svoga osnivatelja.

Izveštaj o trgovini s drvi u Trstu. Doćim postojeće cieni za šumske proizvode na trščanskom tržištu znamenito uplivaju na naše domaće šumarsko gospodarstvo, neće biti od gorega, da štovanim ćitateljem, našega lista priobćimo izviešće o cienah postojećih za razno drvlje u Trstu,